

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

PETRI
 his auditis,
 ceris man-
 in cultu-
 rum preco-
 erbis pacifi-
 Christi no-
 nis grauer
 odia, ibi &
 it, quam his
 existimes, te
 quendum:
 randus tra-
 in carcerem,
 sed licet la-
 manitas, ta-
 um inuigilat
 frangit vin-
 ducit ad eos
 oborarent in
 septem per-
 ire iubentur.
 is in carcere
 m atque Pau-
 anos, nec ab-
 issent, proli-
 mole obro-
 tur, Marcell-
 um multu-
 is perterro-
 nisi à Chris-
 tes distolerit
 ouique Mar-
 cellinus

cellinus Missas in proxima Crypta perficeret. Qui-
 bus absolutis, Arthemiu gladio percusserunt, Can-
 didam & Paulinam in Cryptam impulsas, vt ius-
 sum fuerat, obruerunt: Marcellinum verò & Pe-
 trum spontè seipso dantes arbori alligarunt, do-
 nec quid de illis esset agendum, mandaret Serenus.
 Qui eos vt maleficos, ne nouis prodigijs alios (vt
 Sacerdos fecerant) ad Christo credendum impel-
 lerent, longius amandans ab vrbe, ad Syluam ni-
 gram (quæ hodie in honorem illorum Sylua Can-
 dida appellatur) perduci, ibique capite truncari
 iussit. Quò cum peruenissent Marcellinus & Pe-
 trus seipsum osculo salutantes, flexis genibus, sa-
 cras ceruices gladio submiserunt. Fuerunt tunc ex
 Christianis qui viderunt animas eorum mira cla-
 re tanquam sponsas ornatas in cælum ferri. Sed
 Senatoriæ fœminæ Christianæ Lucilla & Fir-
 ma, S. Tiburtij martyris propinquæ, diuinitus
 monitæ collegerunt corpora Marcellini & Pe-
 tri, & eaque in Crypta inferiori apud S. Tiburtium,
 adstantibus eas duobus accolythis, sepelierunt.
 Verò, qui eos decollauit, nomine Dorotheus,
 antea sub sancto Iulio Pontifice pœnitentia du-
 ctus, arate grauis, reatum suum sacris aquis & co-
 pioso lachrymarum imbri expiauit: omnibusque
 Martyrum gesta, & animarum eorum ad cælos
 ascenduntium immensam pulchritudinem indicauit:
 sic demùm gloriosa confessione ad Saluatoris
 misericordiam peruenit, qui viuit & regnat in se-
 cula seculorum.

S. Marcelli-
 nus Missas
 facit Arthe-
 mius cum
 vxore & fi-
 lia perimi-
 tur.

Marcellinus
 & Petrus ca-
 pite plectu-
 tur.

Dorotheus
 baptizatur
 & pœniten-
 tiam facit.

ASSIO SS. PERGENTINI ET LAV-
 rentii fratrum martyrum. ex ea que est apud Su-
 rium.

Decius

Iunij 3.

Decius Cæsar cum furore in Christianos ebrius, varias cum ministris suis regiones peragraret, ut omnes religionis Christianæ cultores internecione deleret, tandem Aretium delatus multa ibidem de duorum fratrum Pergentini & Laurentini pietate & sacrarum literarum studio auditione percepit: quos statim Tiburtius, qui Cæsari à consilijs erat, suo conspectui offerri precepit. Capri itaque à militibus, cum ad tribunal ducerentur, Pergentinus ad fratrem conuersus: Mi frater, inquit, iam nostrum certamen propinquat. Cui Laurentinus: Noli formidare præsentis vitæ tormenta, sed illa potiùs quæ omnibus impijs perfidis in omni æternitate constituta sunt, timeamus. Tum Pergentinus: Eamus igitur virili animo, spretoq; tyranni imperio, fidei nostræ præmia consequamur. Sed tu, inquit, frater iudici responsa redde, qui me ad respondendum instructiores, & dicendi facultate vales plurimum.

Offerentur
iudici fratres.

Inter ea ventum ad Tiburtij conspectum, qui eos insanæ stultitiæq; arguere cœpit, quòd Christum à Iudæis in Crucem sublatum pro Deo colerent. At illi è contra Christi virtutem & diuinitatē predicantes, potiùs insanæ mentis esse dixerunt, quàm omni turpitudine iniquitatis nullaquæ videndi & audiendi facultate præditis diuinos honores impetrare. At Tiburtius quanquam eo responsò multo magis tyrum ad iram prouocatus fremeret, illæfos tantum abire permittens, ait: Propter generis vestri nobilitatem in præsens quidē parco vobis, sed si secundo ad me delati fueritis, multiuarijs vos supplicij excruciatos interficiam.

Abeuntes igitur omnibus iustitiæ ornamentis multo quàm antè diligentiùs animos suos excultant.

precibus diuini que verbi predicatione aliorum
 etiam metes clarissima sanctitatis specie ad Chri-
 sti fidem allexerunt: Quorum studio & virtutibus
 proximo infideles, iterum comprehesos ad Tibur-
 tum adduxerunt immane vociferantes magicis eo-
 rum artibus totum populum eueti. Quod cum au-
 dit Tiburtius e sede magno cum furore exiliens
 iudit vestimenta sua, iussitque sanctos fustibus diu-
 sime cedi. Illi vero inter verbera Dei opem &
 auxilium sine intermissione implorabant: & ecce
 terrificum brachia subito arefacta sunt, stupentesque
 Tiburtio, haud exigua astantiu turba una cum car-
 ceribus, qui martyrum precibus restituti sunt,
 Christum predicarunt: eumque verum celi ter-
 ritique Dominum esse confessi sunt.

Tum vero Tiburtius timore percussus festinan-
 ter martyres ad carcerem abduci, & cibo potuque
 destitutos foedoque ergastulo reclusos relinqui ius-
 sit. Illi autem post triduanum ieiunium & angeli-
 cae visitatione & pane caelesti per eos allato refecti
 sunt. Carcer vero immenso lumine illustratus cu-
 stodes adeo exterruit ut viribus & sensu destituti
 laberentur. Deinde illi qui crediderant vna
 cum Pergentina sorte eorum magnis cum mune-
 ribus superuenere, carceris custodes rogaturi, ut
 eis copiam ad Sanctos ingrediendi facerent. Sed
 & carcerem apertum, & custodes humi strata
 mortuorum instar inuenirent, summo perfusi
 gemitu ad pedes martyrum sese abiecerunt, mul-
 taque cum lachrymis precati sunt ut sese e mortis
 periculo subducerent. Quod martyres constanter
 recusabant, imo durioribus eos verbis increpabant
 quod oblatam caelestis gloriae coronam blandimen-
 ti suis eripere conarentur. Cumque hac via cha-
 rissima

Secundo ca-
 piuntur &
 ducuntur ad
 tribunal.

Caelesti pa-
 ne refecti
 sunt marty-
 res.

Ddd

rissima sibi capita è carcere abstrahere nõ possent, obnixè per omnes sanctitates rogarunt vt eorũ salutem misererentur, qui nondũ vñdis salutaribus expiati de salute periclitabatur. At martyres eis Cornelium quendam sacerdotio initiatum indicarunt, vt illo in salutis negotio vteretur, qui eos iam ante & parentes sororemq; eorum aquis lustralibus tinxerat. Illi igitur his martyrũ monitis acquiescentes ad Cornelium abierunt qui viros circiter sexaginta & fide instruxit & vñdis salutarib⁹ expiavit.

Illiæsi caleã ardentes prunas.

Martyres verò paulò post à Tiburtio ad idolum sacrificandũ euocati cùm eadem constantia reculerent, ignitas prunas calcare iussi sunt. Sed mox prunæ extinctæ sunt. Tum iudex allatam, Iouis Remam adorare iussit. At illi flexis ante statuam genibus preces ad Dominum fuderunt: & ecce idolum mox instar ceræ liquefactum est. Tunc verò magis

Multi conuertitur ad Christum.

in populo animorum motus facti sunt, & viri amplius ducenti ad Christum conuersi. Gentiles autem facto in Sanctos impetu, eos atrociter mactatos ac cæcos diutissimè, semiuiuos reliquerunt. Por-

Plectuntur capite.

rò Tiburtius prolata mortis sententia capitis eos damnauit: quam læti extra vrbs portam exceperunt. Christiani autem cum Pergentina sorore eorum, noctu corpora martyrum ad mille ferè extra Aretium passus condiderunt.

MARTYRIUM S. QVIRINI EPISCOPI
Scisciani. ex eo quod extat apud Surinũ optima fide.

Iunij 4.

Diocletianus Imperator cùm diuersis persecutionum tempestatibus Christi Ecclesiam ventilareret, tum per Illyricum præcipue fideles sauebat, multosq; egregia pietate sacerdotibus & Christi ministros sacrilegis iuis legibus, vel